

de set en set

LLUÍS MUNTADA

El conjur

No tinc cap mena de dubte que la manifestació d'avui és important, vital. Però també cal ser conscients d'un risc que l'amenaça: el risc del conjur. La fetillera Carme Chacón ha presentat el primer conjur: una infamant lectura estadística del que queda de l'Estatut, un 95% segons ella. La majoria de mitjans de comunicació formulen aquests dies un altre conjur, més subtil: en comptes de visibilitzar que la sentència del Tribunal Constitucional significa una mordassa democràtica i l'esfondrament de la sobirania popular, posen el focus d'atenció en la pancarta que obrirà la manifestació. En aquest mateix sentit els mitjans de comunicació encara disposaran d'un argument silenciador

“ Tenim gravíssimes contradiccions internes i un Estat que no sent cap respecte per la pluralitat

més: aparedar la manifestació entre les parets del sandvitx de la final del Mundial de Futbol que jugarà *la roja*. Avui i demà les portades es tenyiran d'un vermell d'espera amb la confiança d'un vermell triomfal. Com a molt, dilluns apareixerà un altre conjur: el cíclic, llepadet i sempre unidireccional article sobre *l'elogi de la complexitat* en un país que dissabte protesta per la destrallada a l'Estatut i diumenge celebra un ritual eufòric de pertinença a Espanya (eh, quines coses!) Socialistes i CiU també conjuren. Els primers ocultant la seva coresponsabilitat en el procés laminador de l'Estatut i explotant de nou el perfil amable de Zapatero. I els segons commutant el dret a decidir, llevant-li la força i reconduint-lo cap a premisses merament electorals. ¿Podrem conjurar aquests conjurs? L'única forma de fer-ho passa per saber que no estem davant d'un episodi puntual de la política sinó davant d'un fenomen estructural que marca un abans i un després: gravíssimes contradiccions internes i un Estat que no té cap respecte per la pluralitat.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Els que no hi podem ser

● Avui serà un dia molt important per a Catalunya, d'aquells que romandran escrits, amb lletres grosses, al gran llibre de la nostra història. Ens referim a la manifestació, que tindrà lloc a Barcelona, per mostrar el desacord en relació amb la sentència del TC sobre el nostre Estatut. Malgrat les discrepàncies que hi ha hagut sobre el seu encapçalament, sobre si la senyera o la pancarta, que sortosament han acabat amb un pacte —un xic salomònic, si voleu, però que no deixa de ser un acord—, es preveu, i així és d'esperar, que sigui multitudinària. El fet de fer-se a Barcelona —que és allà on hi ha la seu del nostre govern autonòmic— ens sembla coherent, donada la importància del tema que motiva l'acte reivindicatiu, però hi ha un aspecte que voldríem fer avinent: no podem oblidar que hi haurà gent —com el que això escriu— que per algun motiu important, malaltia, convalescència, impediment físic, absència, etc. no hi podem assistir, i en aquests casos hi ha un aspecte que potser no s'ha tingut en compte, que és el de poder manifestar la nostra adhesió a l'acte. Sigui com sigui, esperem que sigui un èxit d'assistència, i que transcorri amb un veritable sentiment d'unitat i sobretot sota un clima de pau i serenor. No hi podem ésser físicament, però hi serem amb el pensament.

/ LLUÍS TORNER. Girona.

Independència? Ara mateix!

● Primer de tot, volia mostrar la meva alegria en conèixer la sentència del TC perquè, com a sobiranista que sóc, ja fa temps que ve-

Som i serem...

● Què passarà a partir d'ara? Gastarem tinta i més tinta, llençarem paraules i més paraules, tot els mitjans de comunicació, la gent del carrer, què ens han fet amb l'Estatut? El que més em preocupa és si acabarem abaixant el cap i ajupint l'esquena i ens deixarem derrotar, com ja ha passat altres vegades. Si ens resignarem, amb aquest caràcter nostre, tan derrotista i conformista. Avui, a la manifestació, veuré quants serem i on serà la nostra unitat com a país. Som un poble que s'està asfixiant culturalment i econòmicament, ja fa temps. Ara ha arribat l'exfoliació amb la retallada a l'Estatut. Que ens serveixi per despertar-nos i obrir bé els ulls d'una vegada, per ser-hi i manifestar-nos, que tothom vegi i escolti que som un poble unit i no ens conformem amb les sobres. Si els polítics no ens ho fan bé, fem-ho bé nosaltres. Hi ha una sardana que diu «som i serem gent catalana tant si es vol com si no ...»; demostrem-ho, si us plau. Hem de seguir units, és la millor manera d'afrontar les derrotes i aixecar-se amb força per construir de nou. / MONTSERRAT DE PUIG. Salt (Gironès).

ia que no hi tenim res a fer dins d'un estat tan opressor, poc democràtic i anticatalà com aquest que ens ha tocat. És per això que crec que lluny d'una derrota, aquesta decisió del tribunal ens fa un favor immens als que sempre hem apostat per un estat propi. Si s'hagués aprovat íntegrament el text de la proposta d'Estatut que va sortir del Parlament català, jo, com a demòcrata que em considero, hauria hagut d'acceptar aquesta decisió. El fet de rectificarlo inicialment, raspallar-lo després i tombar-lo definitivament, només fa que els meus arguments siguin ara més vàlids que mai. Un estat català ens permetria, econòmicament parlant, incrementar de 22.000 milions d'euros (valor de l'espòli actual) el nostre pressupost, millorar d'una vegada per totes la normalització lingüística, regular els fluxos migratoris, assolir *de facto* les seleccions esportives catalanes tants anys reivindicades, planificar i executar les infraestructures que més ens fessin progressar i sobretot decidir el nos-

tre futur en educació, cultura, indústria, turisme, transports, etc. Veient, doncs, que per enèsima vegada una decisió política trepitja els nostres drets, jo defenso amb convicció, fermesa i tota la legitimitat del món, un futur molt més pròsper per als nostres fills. Perquè puguin gaudir d'un millor estat del benestar i que no els coartin els seus drets democràtics. Voler per a Catalunya la independència no és cap utopia, només depèn de nosaltres i que els nostres gestos siguin valents. Visca Catalunya Lliure!

/ NARCÍS BURCH. Salt (Gironès).

Efectes

● La manifestació unitària d'avui, inicialment convocada per Òmnium Cultural i a la qual s'han afegit moltes altres entitats, partits, sindicats associacions i ciutadans, ens condueix *a priori* a pensar, una vegada més, que les relacions entre Catalunya i Espanya són per si mateixes difícils; però aquesta simplificació és del tot insuficient.

Tot i que la discriminació

territorial existeix i no es pot justificar de cap de les maneres, no podem oblidar que representants del poble espanyol van votar favorablement l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006, un text bàsic que els catalans vam aprovar en referèndum i que ara el TC ha retallat. Els problemes entre Catalunya i Espanya existeixen, però les retallades estatutàries que el nostre poble patirà són degudes a la nul·la configuració democràtica d'aquesta institució de l'Estat espanyol, dinàmiques heretades del règim anterior i de la debilitat endèmica de les esquerres.

No podem tolerar el procés ni la decisió dels magistrats del Tribunal Constitucional, però aquest afer no es pot utilitzar per maquillar altres esdeveniments que tindran més efectes contundents i perjudicials per al poble català (dins l'actual estat autonòmic), com el desmantellament de l'estat del benestar, la disminució de la qualitat de vida a Catalunya, l'evasió fiscal dels més poderosos, la corrupció politicoempresarial o els procediments poc democràtics en poderoses institucions oficials o corporatives. / NIL JAILE CASADÉMONT. Bonmatí (Selva).

Votem!

● Tinc 13 anys i no entenc per què els nois i les noies menors dels 18 anys no poden votar. Jo crec que ja tenim una edat per escollir qui ens agrada més per ser president. Creieu que som massa petits? o potser que encara no sabem qui és Zapatero? o com es diu el rei d'Espanya? M'agradaria demanar als polítics que a partir d'ara poguéssim votar. / ANNA CODOLAR. Llagostera (Gironès).

en sisif | JORDI SOLER

